

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116209811
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1116209811.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členiek JUDr. Otílie Belavej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobkýň: X/ V. U., D.. XX. XX. XXX/X, N. C. XXX/X, N., X/ V. U., D.. XX.XX.XXXX, N. C. XXX/X, N., obe právne zastúpené advokátkou JUDr. Editou Flaskárovou, so sídlom Popradská 52, Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava so sídlom Primaciálne nám. 1, Bratislava, IČO: 00 603 481, o zaplatenie 10.195,89 eur s prísl., na odvolanie žalobkýň proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava I z 28.02.2022, č. k. 14C/54/2016-120, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku, ktorým žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania (III. výrok) zrušuje a vec v tomto rozsahu vracia súdu prvej inštancie (Mestskému súdu Bratislava IV) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 6.510,44 eur zastavuje (I. výrok); zamietol žalobu (II. výrok); žalovanému priznal voči žalobkyniam 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (III. výrok); rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 383,80 eur žalobkyniam prostredníctvom Prevádzkovateľa CSEP - Slovenská pošta, a.s. (IV. výrok).

2. V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyne sa žalobou z 5.5.2016 domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy 10.195,89 eur s prísl. titulom ich spoluvlastníctva pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere 413 m², na ktorom sa nachádza časť verejnej komunikácie ulice Z., ktorá sa priamo napája na štátnu cestu. Ďalej to, že žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, pričom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobkyne pred otvorením pojednávania vzali žalobu čiastočne späť, a to v sume 6.510,44 eur. S poukazom na § 145 ods. 2 C.s.p. preto konanie v tejto časti zastavil (I. výrok).

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že žalobkyne sú podielové spoluvlastníčky pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere 413 m², každá v podiele 1. Pozemok je zapísaný na LV č. XXXX Okresného úradu Bratislava, okres Bratislava L., obec Ba. A. N., kat. územie A. N.. Vlastníkmi pozemku sa stali 7.12.2012. Na tomto pozemku sa nachádza časť verejnej komunikácie ulice Z..

5. Právne odkazujúc na § 23 ods. 5, § 4 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z., § 101 Obč. Zák. a ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu (uznesenie NS SR z 30.11.2020, sp. zn. 8Cdo/17/2019), dospel súd prvej inštancie k záveru, že nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vzniká ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti zákona a nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. Z uvedeného vyplýva, že nárok

na finančnú náhradu za vznik vecného bremena je majetkovým právom, ktoré podlieha premlčaniu (101 Obč. Zák.). Právo sa mohlo prvý krát uplatniť v deň účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., teda 01.07.2009. Trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 1.7.2012, žaloba bola podaná na súd 05.05.2016. Na základe uvedeného záveru, z dôvodu premlčania uplatneného nároku, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že plne procesne úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyniam 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyne a napadli ním výrok, ktorým súd žalobu zamietol (II. výrok) a výrok o trovách konania (III. výrok). Dôvodili, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Argumentovali tým, že pozemok parc. č. XXXX/XX sa skladá z troch dielov, a to z parcely č. XXX/X (diel 2), parcely č. XXX/X (diel 3) a z parcely č. XXX/X (diel 4) zameraných podľa geometrického plánu č. XXX/XXXX geodeta L.. A. N.. Uviedli tiež, že za užívanie pozemku v rozsahu dvoch dielov v úhrne 255 m² vzali žalobu späť, menovite na diel 2 o výmere 105 m² a na diel 3 o výmere 150 m², na ktorý zákonom č. 66/2009 Z.z. vzniklo vecné bremeno dňom jeho účinnosti (1.7.2009). Predmetom sporu zostalo naďalej užívanie pozemku diel 4 parc. č. XXX/X o výmere 158 m² ako súčasť parcely č. XXXX/XX, za ktorý žalovaný odmietal poskytnúť primeranú náhradu. Majú za to, že na tento diel nevzniklo zo zákona vecné bremeno podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z.z., pretože vlastník pozemku s vlastníkom stavby ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. mal zmluvne dohodnuté iné právo, konkrétne nájomnú zmluvu č. XX XX XXXX XXXX zo dňa 21.5.2008. Zdôraznili, že náhradu k tomuto pozemku nežiadali podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z., ani podľa § 46 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., na ktoré sa vzťahuje ustálená rozhodovacia prax. Zmluvný vzťah medzi vlastníkom stavby a vlastníkom pozemku zanikol dňom 30.4.2013, vlastník stavby pozemok počas žalovaného obdobia naďalej užíval, náhradu neplatil, čím sa obohacoval. Dôvodili tiež, že si svoj nárok na náhradu za užívanie pozemku za žalované obdobie od 5.5.2013 do 31.12.2015 uplatnili v premlčacej lehote dňom 4.5.2016 podľa § 101 Obč. Zák., preto ich nárok nie je premlčaný. Zotrávajú na právnom názore, že za pozemok užívaný žalobcom im prislúcha primeraná náhrada odvodená od ust. § 123 Obč. Zák. Pokiaľ ide o výšku primeranej náhrady, ktorú vyčíslili na sumu 3.685,45 eur, poukázali na náhradu vypočítanú znaleckým posudkom znalkyne L.. V. Z.. Navrhli odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmenil tak, že im prizná náhradu za užívanie pozemku žalovaným vo výške 3.685,45 eur s prísl.; alternatívne, aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkýň navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo vzťahu k Zmluve o nájme pozemku č. XX XX XXXX XX XX uviedol, že táto bola uzatvorená na dobu určitú, do 30.4.2013. Po uplynutí doby nájmu prenajímateľky nepodali návrh na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, z ktorého dôvodu sa podľa § 676 ods. 2 Obč. Zák. predmetný nájom obnovil za tých istých podmienok vždy na rok, teda vo výške ročného nájomného dojednaného v zmluve č. XX XX XXXX XX XX, čo činí 52,14 eur. Z tohto dôvodu žalobcom neprislúcha náhrada za užívanie predmetného pozemku v sume 3.685,45 eur. Dodal, že v predmetnom konaní namietali, že žalobkyne sa domáhali plnenia za užívanie pozemku aj v spore vedenom pred OS Bratislava I pod sp. zn. 25C/142/2014 za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2013, t.j. za obdobie od 1.5.2013 do 31.12.2013 sa žalobkyne domáhajú plnenia duplicitne v dvoch súdnych sporoch.

9. Žalobkyne ako reakciu na vyjadrenie žalovaného v písomnom podaní doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.01.2023 uviedli, že z dôvodu duplicitného uplatnenia nároku na plnenie za obdobie od 5.5.2013 do 31.12.2013 (240 dní), si za uvedené obdobie v tomto konaní náhradu v sume 936,26 eur za diel 4 už neuplatňujú a navrhujú, aby odvolací súd v tejto časti návrh zamietol. Dodali, že predmetom odvolania naďalej zostáva nárok na plnenie za rok 2014 v sume 1.380,60 eur a za rok 2015 v sume 1.380 eur, v úhrne teda ide o sumu 2.737,18 eur. Vzhľadom na uvedené zmenili svoj pôvodný odvolací návrh a žiadali, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného k úhrade sumy 2.737,18 eur a priznal im aj úrok z omeškania podľa žaloby.

10. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, ex offo prihliadajúc aj na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal a prejednal odvolanie žalobkýň bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť.

11. Súdu prvej inštancie je potrebné predovšetkým vytknúť, že napriek dlhej dĺžke prvoinštančného konania, toto ukončil arbitrárnym a povrchno zdôvodneným rozhodnutím. Súd prvej inštancie sa mal primárne vysporiadať s nastolenou otázkou prekážky litispendencie v časti uplatneného nároku za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013 (aktuálne by išlo už o prípadnú prekážku res iudicata, poznámka odvolacieho súdu), keďže žalobkyne žalovaným namietanú duplicitu časti uplatňovaného nároku potvrdili, ďalej so vznesenou námietkou premičania k uplatnenému nároku za diel 4/ pozemku parc. č. XXXX/XX za obdobie od 01.01.2013 do 04.05.2014 s odkazom na § 107 Obč. Zák. (len táto časť pozemku zostala predmetom sporu po čiastočnom späťvzatí žaloby) a zodpovedaním na nastolenú právnu otázku, či jeden pozemok (konkrétne pozemok parc. č. XXXX/XX) môže byť v jednej jeho časti zaťažený zákonným vecným bremenom v prospech žalovaného podľa § 4 zákona č. 66/2009 s účinnosťou od 1.7.2009 a v druhej časti (pokiaľ ide o diel 4/), ku ktorej mal žalovaný ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. platný nájomný vzťah, regulovaný iným právnym režimom. Súdu prvej inštancie totiž zjavne uniklo, že právna predchodkyňa žalobkýň dňa 21.05.2008 uzatvorila so žalovaným na diel 4/ pozemku parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 158 m², vytvorený geometrickým plánom č. XXX/XXXX, Zmluvu o nájme pozemku č. XXXXXXXXXXXXX na dobu určitú od 1.5.2008 do 30.4.2013.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyne 1/, 2/ sa žalobou podanou na súd dňa 05.05.2016 domáhali voči žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by ho zaviazal na zaplatenie sumy 10.195,89 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne zo sumy 3.009,78 eur od 1.1.2014 do zaplatenia, zo sumy 3.608,70 eur od 1.1.2015 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.577,41 eur od 1.1.2016 do zaplatenia. V žalobe len stručne skutkovo dôvodili, že ide o náhradu za užívanie pozemku parc. č. XXXX/XX, zapísanom na LV č. XXXX, katastrálne územie A. N., v roku 2008 geometrickým plánom rozdeleným na tri diely z bývalej parcely XXX (diel 2/ o výmere 105 m², diel 3/ o výmere 150 m² a diel 4/ o výmere 158 m²), ktorého sú podielovými spoluvlastníkmi v rozsahu 1. Náhradu za rok 2013 požadujú za diel 2 a 3 vo výške 2.298 eur a za diel 4/ za obdobie od 1.5.2013 do 31.12.2013 vo výške 711,78 eur, celkom za rok 2013 ide o náhradu 3.009,78 eur. Za rok 2014 a 2015 požadujú náhradu za celý pozemok o výmere 413 m², a to za rok 2014 v celkovej výške 3.608,70 eur a za rok 2015 v sume 3.577,41 eur. Pokiaľ ide o právny titul, náhradu požadovali v rozsahu všeobecného nájmu pozemku podľa znaleckého posudku, a to s odkazom na § 123 Obč. Zák. Dňa 1.2.2022 vzali žalobu v časti náhrady za diely 2/ a 3/ (v sume 6.510,44 eur) späť, akceptujúc už ustálenú súdnu prax pokiaľ ide o jednorazový charakter náhrady za vecné bremeno podľa zákona č. 66/2009 Z.z. a s tým súvisiace premičanie tejto časti uplatneného nároku (§101 Obč. Zák.).

13. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd zistil, že žalovaný sa voči žalobe (konkrétne v odpore voči platobnému rozkazu) bránil tvrdením o prekážke litispendencie v časti žalobou uplatneného nároku za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013, poukazujúc pritom na, v tom čase ešte prebiehajúce, konanie sp. zn. 25C/142/2014; vo vzťahu k dielu 4, na ktorý bola dojednaná s právnou predchodkyňou žalobkýň v roku 2008 nájomná zmluva na dobu určitú do 30.4.2013 procesnou obranou spočívajúcou v aplikácii § 676 ods. 2 Obč. Zák.; ďalej námietkou korektného nadobudnutia sporného pozemku na základe osvedčenia o vydržaní formou notárskej zápisnice D. XX/XXXX, D. XXXXX/XXXX z 18.11.2005 a napokon námietkou premičania osobitne vznesenou vo vzťahu k dielu 4 o rozlohe 158 m² (§ 107 Obč. Zák.).

14. Z vlastnej úradnej činnosti odvolací súd zistil, že konanie sp. zn. 25C/142/2014, vo vzťahu ku ktorému bola žalovaným vznesená námietka prekážky litispendencie, bolo ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie právoplatne skončené. Rozsudkom č.k. 25C/142/2014-190 zo dňa 22.01.2018 súd prvej inštancie konanie o nároku žalobkyne 1/ na zaplatenie 1.195,22 eur a nároku žalobkyne 2/ o zaplatenie 1.195,22 eur zastavil (I. výrok); žalobu zamietol (II. výrok), nepriзнаl žalovanému nárok na náhradu trov konania (III. výrok), upravil prevádzkovateľa systému Slovenskú poštu, a.s., aby do 30 dní odo dňa odpisu rozhodnutia vrátil žalobkyniam každej po 19,30 eur titulom časti zaplateného súdneho poplatku (výrok IV. a V. výrok). Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 7Co 236/2018-311 zo dňa 28.10.2020 rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 25C 142/2014-190 zo dňa 22.1.2018 v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil. Z obsahu tohto rozsudku vyplýva, že po čiastočnom späťvzatí žaloby a pripustení jej zmeny, predmetom konania bol nárok žalobkýň voči žalovanému na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom zákonom č. 66/2009 Z.z. ku časti pozemku o výmere 255 m² vedenom ako parcela č. XXXX/XX pre k. ú. A. N. v podielovom spoluvlastníctve žalobkýň aj za obdobie roku 2013. Z rozsudku odvolacieho súdu tiež vyplýva, že v konaní bolo preukázané vlastnícke právo žalobkýň k pozemku parc. č. XXXX/XX len v rozsahu dielu 4/

o výmere 158 m² a dielu 2/ o výmere 105 m². Pokiaľ išlo o diel 3/ o výmere 150 m² (pozemkovoknižná parcela č. XXX/X), skonštatoval, že žalobkyne nepreukázali vlastnícke právo ich právnej predchodkyne k predmetnému pozemku.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov („ďalej len zákon č. 66/2009 Z.z.“), ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastrí nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania úprav v príslušnom katastrálnom území. Uvedené zákonné ustanovenia definovalo oprávnenie obcí a vyšších územných celkov držať a užívať pozemky pod stavbami, ktoré sú v ich vlastníctve, ako vecné bremeno a v poznámkach pod čiarou odkazuje na § 151n až § 151p Obč. Zák. Ide však o verejnoprávne obmedzenie vlastníckeho práva, pretože oprávnenie držať a užívať pozemok neprislúcha konkrétnej osobe, ale druhovo vymedzenému subjektu - obci alebo vyššiemu územnému celku a obmedzenie vlastníckeho práva je odôvodnené verejným záujmom. Stavbami sú predovšetkým cestné komunikácie, materské školy, cintoríny, parky a ďalšie všeobecne prospešné zariadenia, ktoré boli vybudované pred rokom 1989. Zriadenie vecného bremena predstavuje spôsob, ako vyriešiť dlhodobu neusporiadanú vzťahy k pozemkom vo vlastníctve iných osôb, na ktorých sa nachádzajú povolené stavby, ktoré boli pôvodne vo vlastníctve štátu a podľa osobitných predpisov prešli na obce a vyššie územné celky. Ide o nedoriešené právne vzťahy z predchádzajúceho spoločenského režimu a zákonodarca prijatím zákona č. 66/2009 Z.z. ustanovil mechanizmy, akými možno usporiadať medzery vo vlastníckych vzťahoch. V prejednanom prípade však právna predchodkyňa žalobkyň uzatvorila so žalovaným na diel 4/ pozemku parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 158 m², vytvorený geometrickým plánom č. XXX/XXXX, Zmluvu o nájme pozemku č. XXXXXXXXXXXXX na dobu určitú od 1.5.2008 do 30.4.2013; ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. (01.07.2009) bol právny vzťah medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby, teda k tejto časti parcely riešený nájomnou zmluvou.

16. Odvolací súd musí skonštatovať arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý nedal odpoveď na základné otázky vo vzťahu k ostávajúcejmu predmetu sporu, nedostatočné zistenie skutkového stavu veci a napokon aj nesprávne právne posúdenie veci. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Po vrátení spisového materiálu si súd prvej inštancie pripojí spis bývalého Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25C 142/2014 a preskúma, či v časti uplatneného nároku vo vzťahu k ostávajúcejmu predmetu sporu existuje prekážka res iudicata. Podľa tvrdenia žalobkyň, ktoré dôvodnosť procesnej námietky žalovaného potvrdili, si svoj nárok za obdobie od 1.5.2013 do 31.12.2013 uplatnili duplicitne. V tejto časti bude potom potrebné konanie zastaviť (§ 161 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že žalobkyne vzali svoju žalobcu späť vo vzťahu k dielu 2/ a 3/ pozemku parc. č. XXXX/XX v sume 6.510,44 eur. Z obsahu zápisnice z pojednávania konaného dňa 1.2.2022 nie je možné vyvodiť, či sa späťvzatie týkalo aj uplatneného príslušenstva, t.j. úrokov z omeškania k tejto časti istiny, pokiaľ nie, súd prvej inštancie rozhodne aj o tejto časti nároku. V prvom výroku napadnutého rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť, súd prvej inštancie totiž zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 6.510,44 eur, avšak zjavne išlo len o istinu. Úlohou súdu prvej inštancie ďalej bude posúdiť, či aj vo vzťahu k dielu 4/ pozemku parc. č. XXXX/XX vzniklo vecné bremeno podľa zákona č. 66/2009 Z.z. a ak áno ktorým momentom, alebo či vzájomný právny vzťah medzi stranami sporu je v období, ktorý je predmetom sporu, upravený inak. Na podklade tohto záveru potom posúdi dôvodnosť uplatnenej námietky premlčania žalovaného. Súd prvej inštancie v novom konaní, po odstránení prípadných procesných prekážok, riadne zistí skutkový stav veci a opätovne vo veci rozhodne. V novom rozhodnutí vyhodnotí vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a svoje rozhodnutie odôvodní tak,

aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t. j. musí v ňom jasne a zrozumiteľne ozrejmiť skutkový stav veci, ktorý zistil, ďalej dôkazy, o ktoré oprel svoje skutkové zistenia a úvahy, ktorými sa pri posúdení uplatneného nároku žalobkyni riadil.

18. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

19. Výrok I., ktorým bolo konanie v časti sumy 6.510,44 eur zastavené nebol napadnutý odvolaním a preto nadobudol právoplatnosť.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovoliacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovoliací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovoliateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).